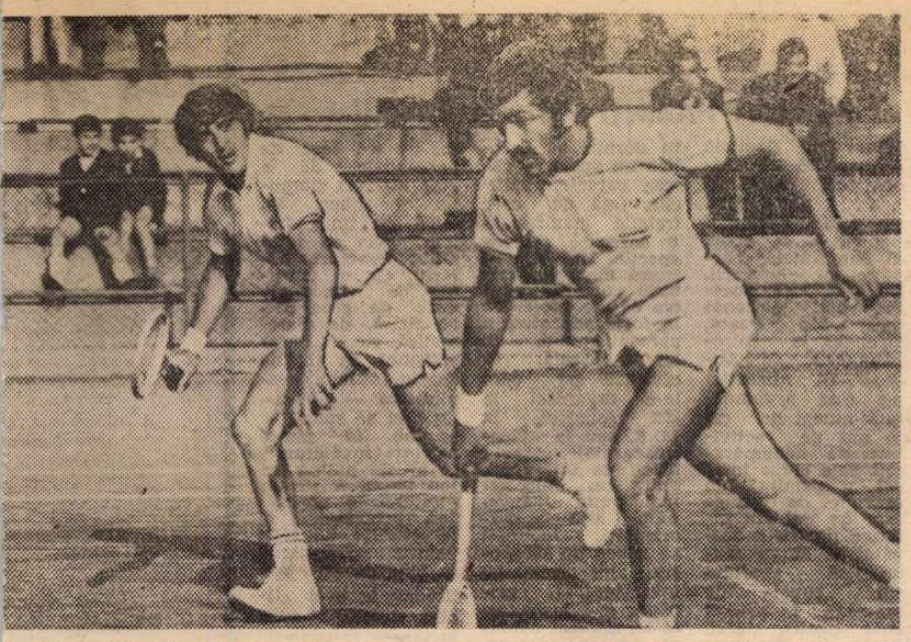

e victorie, Ilie Năstase *şi* Ion Ţiriac, *aşa cum i-am văzut de atitea ori de-a lungul anilor*

„GOL" CARE TREBUIE EVITAT

...ieva evoca ...ar putea ...toria teni... ...esc „după ... Ţiriac", ...că avem ...bilităţi să ...asemenea ...em cursivă ...isistică a ...t scop, se ...staurăm o ...federaţiei ...itate con... ...creşterea ...considera... ...ori de cla... ...onală şi ...cerinţele ...e tenisului ...ar nu la ...e conjunc... ...ddă pasa... ...l pas spre ...rnaţională, ...ri jucători ...să-l efec... ...d pe ur... ...tase, Borg ...la Seattle ...e, ci să ...ar afirma... ...continentul ...bean. Ina... ...niversitatea ...au austra... promovăm ...nei şcoli ..., în majo... ...urilor în ...n apropie... ...se dispu... ...onat euro... ...e jucătorii ...ape că il ...competi... ...it notabile ...rtivilor din ...liste (au ...i: Metre... ..., Bárányi, ...Morozova,

Mima Jausovec). Înainte de a ţinti turneele transoceanice, să aspirăm la ceea ce ne stă mai la îndemînă : **frumoasele titluri continentale !** Sîntem pe cale de a repara omisiunea : **anul viitor, campionatul Europei se dispută în România.** La aceasta se adaugă reluarea campionatelor internaţionale, care ar trebui permanentizate. **Cu ceva mai multă rîvnă organizatorică şi exploatarea valenţelor sistemului de relaţii internaţionale** (uşurat mult de faima mondială a cuplului Năstase – Ţiriac). **Bucureştiul ar putea deveni un invidiat „fief" al tenisului continental,** teren al „schimbului de valori".

Şi încă n-am pomenit de **tinerii jucători** care, **constituiţi într-un nucleu de bază al viitoarei echipe naţionale** sau în cîteva grupe de elită, ar putea – în funcţie de ocupaţiile şi studiile lor – să circule (poate nu chiar cu rulota, cum preconiza cîndva Ţiriac) pe la instructivele turnee ce se întind, de-a lungul anului, de la Soci pînă la Nisa, însoţiţi de un dascăl experimentat. Un asemenea grup fruntaş de tineri jucători pare să se fi cristalizat de pe acum şi în el ar intra – cel puţin deocamdată – următorii : **M. Mirza** (21 ani), **J. Bircu** (20), **Fl. Niţă** (19), **A. Dîrzu** (18), **D. Stănescu, L. Bucur, L. Mancaş, S. Niculescu, T. Vlad** (toţi – 17 ani), **Fl. Segărceanu** (16).

În aceeaşi ordine de idei, s-ar cădea să medităm la **un director tehnic,** poate chiar (cum s-a propus) un „căpitan jucător", de tipul lui Ţiriac, care a manifestat întotdeauna înclinaţii pedagogice. Dealtfel, e ciudat să afli că Ion Ţiriac pregăteşte adesea succesele unor tenismani de peste hotare în timp ce la Paris, în ultimul meci pierdut în „Cupa Davis", echipa României simţea nevoia acută a unui sfătuitor cu multă experienţă...

Nu în ultimul rînd, să subliniem **necesitatea întăririi muncii de educaţie în rîndurile jucătorilor de tenis şi mai ales a celor fruntaşi pentru care apărarea culorilor echipei naţionale, ataşamentul faţă de patrie, ridicarea prestigiului internaţional al sportului românesc – sînt datorii prioritare.** Uneori ne-a fost dat să vedem jucători superficial pregătiţi, care îşi manifestă ifosele, emit pretenţii, se lasă copleşiţi de tentaţii, încă înainte de a fi stăpîni pe toate mijloacele tehnice ale tenisului modern.

Într-un deceniu în care strălucirea performanţelor realizate de cei doi aşi – Năstase şi Ţiriac – ne-a încălzit inimile, în loc ca acestea să fi constituit un stimul permanent, ele s-au transformat în motiv de auto-mulţumire pentru federaţie, care a lăsat pe plan secundar munca de selecţie, pregătire şi promovare a tinerelor elemente. Numai aşa se explică de ce **în acest lung răstimp, în umbra marilor noştri campioni nu au apărut jucători de valoare apropiată.** În echipa naţională pentru „Cupa Davis" s-au perindat în aceşti ani : **Sever Mureşan, Viorel şi Traian Marcu, Dumitru Hărădău** şi alţii. Nici unul dintre aceştia nu a arătat o clasă de joc satisfăcătoare, apropiată măcar **de nivelul european.**

Sinteza acestor cîteva opinii recomandă ca prezentul şi viitorul tenisului românesc să fie considerate cu **o concepţie organizatorică unitară, închegată şi solidă, fără concesii şi compromisuri,** ci vizînd în exclusivitate formarea unor noi campioni români ca un reflex imediat şi neîntrerupt **al** succeselor obţinute în aceşti ani din urmă.

E ÎN TENISUL DE PERFORMANŢĂ

...iilor asigurate de ...ara noastră, tenis... ...treagă de frumoa... ...e au culminat cu ...obţinute tot prin ...Ţiriac, în cadrul ...ii tenisului româ... ...fost asigurat acel ...ceselor. A urmat ...ingrijorătoare. Ea ...oastre în „Cupa ...taţia lui Năstase ...pentru obţinerea ...ri jucător secund ...apt au fost ana... ...nele soluţii, care ...bile să redreseze ...naţi să reprezinte ...cluburi, antrenori ...ar trebui să fi... ...a federaţiei de ...ori de progresul ...ivitatea de masă ..., o ameliorare a ...ales acum, cînd ...SĂ IA LOCUL ...ltiplice eforturile, ...LECŢIE, PROMO... ..., iniţiată în anii

din urmă, **pentru ca speranţe autentice să nu se mai rateze pe parcurs, să nu se mai plafoneze**

- Acţiunea de dotare ar fi mai completă dacă **pretutindeni, în curţile şcolilor, în perimetrul blocurilor de locuinţe, în spaţiile verzi ale parcurilor sau grădinilor publice s-ar amenaja terenuri de tenis** (cu precădere, cele de asfalt)
- **Popularizarea tenisului ar cîştiga în eficacitate prin MAI MULTE CONCURSURI CU CARACTER LOCAL,** în centrele muncitoreşti şi cu deosebire în staţiunile balneo-climaterice
- **Atenţia acordată tineretului nu suportă nici un fel de compromisuri,** astfel ca strădania finală să vizeze **FORMAREA UNUI NUCLEU DE TINERI JUCĂTORI FRUNTAŞI, capabili să intre în componenţa echipei naţionale de seniori** într-un moment în care i se cere să revină pe primul plan al arenei internaţionale
- **Lansarea noilor talente** trebuie făcută cu grijă, în mod gradat, **mai întîi în circuitul turneelor europene şi apoi în acelea de cea mai mare anvergură.**
- **Participarea tinerilor noştri tenismani la turneele de peste hotare să fie urmărită atent şi în mod judicios îndrumată,** sub conducerea tehnică nemijlocită a celor mai buni antrenori
- **PREGĂTIREA TEHNICĂ LA NIVELUL CEL MAI ÎNALT AL EXIGENŢELOR VA FI PERMANENT DUBLATĂ DE O TEMEINICĂ MUNCĂ EDUCATIVĂ, pentru a face din tenismanii noştri fruntaşi sportivi adevăraţi, demni reprezentanţi ai sportului românesc.**

Într-un cuvînt, este absolut necesar ca măcar acum – în ceasul al 12-lea – **în activitatea de pregătire a tinerilor noştri campioni de mîine SĂ SE FACĂ O SERIOASĂ COTITURĂ,** menită să asigure, **pe mai departe, prezenţa internaţională prestigioasă a tenisului românesc.**

Grupaj realizat de
Victor BĂNCIULESCU, Ion GAVRILESCU şi Radu VOIA

TENISUL DE MASĂ SĂ REFACĂ GRABNIC TERENUL PIERDUT!

Ultimii ani au marcat o largă dezvoltare a sportului cu mingea de celuloid. Au apărut numeroase secţii în cluburi şi asociaţii care acoperă aproape întreaga hartă a ţării : Bucureşti, Arad, Cluj-Napoca, Buzău, Craiova, Hunedoara, Rm. Vîlcea, Tg. Mureş, Cugir, Reşiţa, Iaşi, Suceava, Brăila, Timişoara, Piteşti, Slatina, Satu Mare, Oradea, Sf. Gheorghe, Odorheiu Secuiesc şi altele, cu aproape 40 de secţii de performanţă şi cu un număr impresionant de sportivi, participanţi la campionatele naţionale de copii, juniori şi seniori. Sistemul competiţional e în general bine aşezat. S-au amenajat săli de pregătire, iar unele secţii se bucură de construcţii noi, în folosinţă exclusivă : C. S. Arad, C.S.M. Cluj-Napoca, Progresul Bucureşti. Există de asemenea un corp de antrenori retribuiţi cu normă întreagă sau cu ora, mai numeros poate decît la alte sporturi.

AU RĂMAS JUNIORII...

În ce priveşte marile rezultate, la seniori rîndurile s-au subţiat brusc, în spatele campioanelor mondiale au rămas multe rînduri goale. Vechiul **birou** federal s-a mulţumit cu titlurile mondiale sau europene ale Mariei Alexandru, a căror strălucire acoperea mediocritatea „suitei" care participa, cu promisiuni mereu neîmplinite, la mondialele de la Nagoya, Calcutta sau din alte părţi. Şi cum „eşalonul doi" practic nu a existat, baza a rămas pe copii şi juniori. Talentul acestora, competenţa unor antrenori şi mai ales condiţiile create au făcut să se ridice din masa practicanţilor cîţiva, prea puţini, care se impun atenţiei, mai cu seamă fete. Am cita secţiile de la C. S. Arad (Liana Mihuţ, Eva Ferenczi, Crinela Sava — antrenor Emil Procopeţ), C.S.M. Cluj-Napoca (fraţii Böhm, Simion Crişan — Farkaş Paneth), Gloria Buzău (Cristinel Romanescu, surorile Mihai — Emil Băcioiu), Universitatea Craiova (Marin Firănescu, Eugen Borca — Virgil Bălan) şi, în ultima vreme, afirmîndu-se tot mai viguros, Şc. sp. Craiova (Maria Păun — Cătălin Cojocaru), Metalurgistul Cugir (Gabriela Kadar — Nicolae Dornic) şi Comerţul Tg. Mureş (Denes Paal — Gh. Verzar). Ar mai fi de adăugat că dintre copii de la Progresul (antrenori Ion Georgescu — Emil Iacobi) promit Dorel Oneţiu, Fernando Godini şi Mihai Craioveanu. Şi, pentru a respecta întru totul adevărul, să precizăm că Gabriela Kadar şi Nela Stoinea, ca dealtfel toată echipa fostă la Brezoi şi figurînd la Şc. sp. Slatina (antr. Traian Ancuţa) sînt pregătite de doi ani la unul din centrele federaţiei, sub îndrumarea antrenorilor Stan Ilie şi Ion Georgescu.

După cum se ştie, la recentele europene de juniori, **Crinela Sava** şi **Nela Stoinea** au cîştigat, la junioare II, două medalii de argint (cu echipa şi Sava la simplu), iar **Eva Ferenczi** două medalii de bronz, la junioare I, la simplu şi dublu — cu **Zsuzsa Olah,** Ungaria. Echipa de junioare I (Ferenczi, Păun) a ocupat locul 5, iar juniorii I (Simion Crişan, Zsolt şi Iosif Böhm, Denes Paal) locul 9 ! Pe ansamblu rezultatele au fost apreciate ca mulţumitoare, subliniindu-se ca deosebit de îmbucurătoare şi plină de promisiuni evoluţia junioarelor II şi a Mariei Păun.

O analiză atentă, care ţine seama de faptul că Eva Ferenczi nu a putut evolua la adevăratul potenţial, că Zsolt Böhm, o mare speranţă a antrenorului Paneth, s-a îmbolnăvit şi el în prima parte a competiţiei, ne arată că **se putea obţine mai mult,** că băieţii mai ales nu au confirmat promisiunile, semn că **sîntem încă departe de valoarea juniorilor europeni.** Ca să nu mai vorbim că **la juniori II** (cadeţi, cum li se mai spune) **nu s-a putut alcătui o echipă, din sutele de copii aflaţi în secţiile de performanţă.**

SELECŢIA, ODATĂ PENTRU TOTDEAUNA ?

Unele cauze au fost arătate în convorbirea cu noul secretar al federaţiei, Gh. Enache, prezent la Vichy, care confirmă opinii exprimate des în ziarul nostru în ultimii ani.

Să le reamintim. Ele ţin de **selecţie şi de metodica pregătirii, de o anumită optică, demodată în bună parte,** a unora dintre antrenorii noştri.

Selecţia nu este o preocupare permanentă, nici la centrele federaţiei. Ea se face cînd şi cînd, în răstimpuri prea mari şi, odată intraţi în sală, indiferent de valoarea afirmată pe parcurs, copiii rămîn pînă cînd... se fac mari ! Interesează masa, mai puţin valoarea, antrenorul nu sesizează creşterile şi stagnările, aşteaptă la infinit. Excepţie fac Aradul, Cluj-Napoca şi, după cum s-a prezentat la campionatul pe echipe, Şcoala sportivă Craiova, posesoarea unei formaţii omogene. Progresul Buc. (antrenor Nicolae Angelescu) trăieşte prin Maria Alexandru, alături de care joacă de-a dreptul penibil două jucătoare recunoscute ca fără valoare şi nici la băieţi nu stă pe roze, Politehnica Buc. (antr. — A. Ardeleanu) şi Şc. sp. nr. 1 Buc. (antr. — Marius Lăzărescu) aproape că fac figuraţie în campionate, Locomotiva Buc. (antr. — Pitu Pop) a preluat „cu activ şi pasiv" lotul de la Voinţa Buc., care a desfiinţat cu de la sine putere secţia de tenis de masă, iar Spartac Buc. (antr. — Luci Slăvescu) abia îşi trage sufletul cu aceleaşi două sportive, Lidia Zaharia şi Elena Condicaru, deşi dispune de o sală cum nu au multe secţii. Să nu uităm Şc. sp. Rm. Vîlcea (antr. — Viorel Mateescu), cu fete atletice, bine dezvoltate, dar care s-au oprit la un plafon valoric modest.

Vechiul birou federal a cunoscut aceste stări de lucruri dar, ocupat exclusiv de loturi, n-a întreprins nimic, absolut nimic, totul mergînd după bunul plac al secţiilor.

CÎND LIPSEŞTE TEMELIA...

Pregătirea fizică, baza întregii pregătiri, se face sumar, de mîntuială, **în majoritatea secţiilor.** Nu înviorare dimineaţa (nici la campionate, cînd sînt toţi sportivii la un loc), nu punct special în planurile de antrenament, totul rezumîndu-se la o încălzire fugară în sală, înainte de lecţie. Să ne mirăm că pierdem în seturile decisive la europene şi mondiale, că în finalurile competiţiilor (interne sau internaţionale), scade potenţialul, creşte procentul de greşeli şi nervozitatea ? Ne întrebăm : **oare antrenorii de tenis de masă nu cunosc importanţa pregătirii fizice ?** Cred ei oare că totul, dar absolut totul trebuie să se petreacă **între zidurile sălilor,** la masa de joc ?

Să sperăm că normele de control, recent introduse, vor intra în funcţie, cu putere eliminatorie pentru cei ce nu le îndeplinesc sau... nu le aplică.

SETUL – ETERNA POVESTE

Cu excepţia jucătorilor fruntaşi, **pregătirea tehnică** (şi **tactică**) **rămîne precară. Nu se vede preocupare pentru servicii variate, cu efecte, pentru lovituri variate şi decisive, îndelung exersate şi bine însuşite. Lecţiile sînt cel mai adesea stereotipe,** toată lumea joacă, cu precădere seturi, „după ureche".

Lecţiile trebuie să urmărească, din ce în ce mai individualizat — pe măsura creşterii jucătorilor —, **însuşirea gradată a procedeelor** de atac şi apărare, **perfecţionarea serviciilor şi loviturilor, cultivarea acelor elemente spre care elevul are înclinaţie.** Altfel, tăcăneşte care cum poate, asistăm la meciuri terminate în cîteva minute. Antrenorii noştri, cei mai mulţi, au fost şi prin alte părţi, au asistat la competiţii oficiale, organizate la noi sau în alte ţări, au luat parte la antrenamente comune. Ce-au reţinut ? Ce citesc în legătură cu pregătirea modernă ? La scurtul stagiu de pregătire de la Sf. Gheorghe juniorii au făcut cîteva antrenamente comune cu sportivi chinezi. Seturile erau aşa, ca o relaxare, la sfîrşitul lecţiei, deosebit de grea, de o intensitate impresionantă. Antrenorul avea pe masă o cutie cu 200 de mingi şi cerea elevului, într-un ritm crescendo, minute în şir, de la simplu la complex, anumite lovituri, singulare sau legate. Şi mingile curgeau mai repede ca din robotul „Stiga". Ei bine, aşa se ajunge în vîrful piramidei mondiale ! Şi noi trebuie şi putem să ajungem, din nou şi nu doar prin cîte un sportiv de excepţie. Aşa cum mai scriam cîndva, **să deosebim ping-pongul de plăcere, pe care e bine să-l practice cît mai mulţi copii, de tenisul de masă de mare performanţă, cu cei aleşi, cei mai talentaţi şi educaţi în spiritul muncii aspre pe care o cere azi, la cote tot mai înalte, marea performanţă.**

DIN NOU DESPRE DĂDĂCEALĂ

Există mari carenţe în pregătirea tactică. Ele ţin, dialectic, şi de pregătirea fizică şi tehnică, fără de care nu se poate adopta o tactică potrivită unui anume adversar, nu se poate modifica tactica pe parcursul meciului, dar şi de deprinderea sportivului de a se orienta independent, de a şti să ia decizii rapide. Cum s-a mai spus, **antrenorii, fără excepţie, practică o inadmisibilă şi păgubitoare dădăceală pe tot parcursul meciului.** Bine a făcut federaţia că a interzis comunicarea antrenor-elev în timpul meciului, îndrumările fiind permise numai în pauză. Dar parcă face cineva aşa? Asemenea „îndrumări" nu fac două parale în toiul seturilor, iar în marile concursuri arbitrii le interzic sub sancţiune. **Sportivii trebuie învăţaţi să gîndească, să se descurce singuri şi mai ales să aplice în joc îndrumările de principiu date înainte de fiecare meci sau set.**

Despre **inexistenţa pregătirii psihologice** în tenisul de masă am scris adesea, nu mai revenim. Consecinţele se cunosc.

BIROUL SE ÎNTÎLNEŞTE RAR ŞI... SE GRĂBEŞTE

Despre vechiul birou federal, ale cărui decizii se bazau exclusiv pe propunerile activului retribuit al federaţiei, nu totdeauna conforme cu necesităţile, decizii a căror aplicare nu era controlată, nu mai scriem. A fost ales, de cîteva luni, un nou birou federal, alcătuit din oameni competenţi, dinamici, care pot efectiv să sprijine acest sport, să decidă. Am inserat la timpul cuvenit hotărîrea unora dintre tovarăşii noi aleşi de a face ordine, de a introduce disciplina, planificarea, răspunderea personală, de a cere destituirea oricărui antrenor care nu-şi face datoria. Ne-am bucurat să-i întîlnim la unele campionate, să aflăm că au vizitat unele secţii. Se pare însă că **entuziasmul începutului a cam pălit.** Ultima reunire a biroului, acum două luni, deşi a beneficiat de materiale pregătite din timp, s-a ţinut în fugă şi deciziile au fost incomplete, deşi se analiza evoluţia — necorespunzătoare — la campionatul mondial. De-atunci biroul nu s-a mai întîlnit. Secretarul federaţiei, nou în muncă, dovedeşte străduinţe, dar nu poate suplini un întreg birou federal. Şi sînt atîtea de făcut !...

În sfîrşit, am propune ca **antrenoarea federală,** tovarăşa Ella Constantinescu, fostă mare jucătoare şi reputată tehniciană, **să mute centrul de greutate al muncii sale în secţii,** unde să îndrumeze **concret, să impună o linie metodică unitară** de pregătire, la cotele de exigenţă cele mai înalte. Asistenţa la loturi rămîne o preocupare importantă a sa, dar — se ştie — **dacă secţiile nu dau ce trebuie, la lot nu se mai poate îndrepta mare lucru!**

Perioada care urmează trebuie să înceapă, după părerea noastră, cu **o revedere atentă a efectivelor fiecărei secţii, renunţîndu-se la elemente plafonate,** cu care se cheltuiesc în van energie şi mijloace materiale. **Selecţia să fie în atenţia tuturor antrenorilor, ca o sarcină permanentă,** pentru a împrospăta continuu efectivele şi a combate „senatorismul de drept". Cantitatea şi calitatea muncii să corespundă cerinţelor actuale, care tind spre un „tenis de masă total", în acest scop fiind necesară, în primul rînd **schimbarea mentalităţii tehnicienilor, ca şi a celor ce răspund din partea consiliilor cluburilor şi asociaţiilor. Întronarea unui climat de muncă responsabil, a unei discipline ferme în toate secţiile să ducă la rezultate de prestigiu pe plan internaţional, criteriul cel mai important în aprecierea activităţii antrenorilor.**

Mircea COSTEA